

ת"פ 63505/01 - מדינת ישראל נגד מחמוד נעימי

בית משפט השלום בחיפה
ת"פ 63505-01 מדינת ישראל נ' נעימי(עציר)

לפני כבוד השופט טל תדמור-זמיר
בעניין: מדינת ישראל

המואשימה

נגד
מחמוד נעימי
הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע, לאחר שמייעת ראיות, בעבירה של החזקת נשק - אקדח חצי אוטומטי FN בעל מספר סידורי 1.1.17 61673/531685 קליבר 9 מ"מ טוען במחסנית ובתוכה 13 כדורי תחמושת 9 מ"מ, אותו החזק הנאשם ביום בבית אמו ואחותו בכפר ג'דידה - מפר.

טייעוני הצדדים וראיות לעונש

1. **ב"כ המואשימה** טען כי העבירה בה הורשע הנאשם היא שעומדת בבסיס עבירות השימוש בנשק, מדובר בתופעה שמקבלת תאוצה ועל בית המשפט להילחם בתופעה, באמצעות הטלת עונשה מרעיתה. כן טען כי המסוכנות נובעת מעצם העברת כלי הנשק מיד ליד, כפי שקרה גם במקרה דן, בהפנותו לחוות הדעת ת/36, ממנה עולה כי האקדח היה מעורב באירוע נוסף. ב"כ המואשימה הוסיף כי אין מדובר באירוע ספונטני, אלא אירוע מתוכנן, כשחלקו של הנאשם בהחזקת בעלדי והנזק הפוטנציאלי עצום, שכן יכול היה להוביל לתוצאות טראגיות. עוד טען כי הנאשם ביצע את העבירה זמן לא רב לאחר שחררו ממאסר ממושך ובנסיבות האמורות, על מתחם העונש לנوع בין שנה לשלוש שנים מאסר.

ב"כ המואשימה הפנה לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל 2 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות הקשורות בנשק בגין נדן למאסר ממושך, לצד מאסר מותנה בן 12 חודשים שהינו בר הפעלה וביקש, בהתחשב באירוע קבלת האחריות, בעבר הפלילי ובביצוע העבירה כשמעל ראשו מרוחף מאסר מותנה ממושך, לגוזר על הנאשם מאסר ברף העליון של המתחם שהוצע על ידו, להפעיל המאסר המותנה במצטבר ולהטיל מאסר על תנאי ו开会ס ממשמעות. ב"כ המואשימה הוסיף כי הנאשם עוצר מיום 8.1.17 והגיש פסיקה לתמוך עתירתו.

2. **ב"כ הנאשם** הדגיש את זכותו של הנאשם לניהול הוכחות ופירט את הנסיבות המיחדות שהובילו את הנאשם לעשות כן במקורה דין. כן טען כי בסופו של דבר הנאשם הורשע בהחזקת נשק ביום ספציפי ולא בתיקוח לתקופה וכי לא הובאו ראיות לביצוע פעולה נוספת בנוסף בנשך. ב"כ הנאשם הוסיף כי ישנה חשיבות למטרות החזקת הנשך, בהפנותו לפסיקה. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, ב"כ הנאשם טען כי הנשך חזק בתוך בית שאף הנאשם, שהינו מאויים, גר בו, כי העבירה נעדרה תכנון או תחוכם, כי מדובר בנשך אחד, בעבירה של החזקה ולכך על מתחם העונש לנوع מסוים פרקי העונש למשך 15 חודשים מאסר בפועל.

בהתיקוח לנסיבותו של הנאשם, ב"כ הנאשם טען כי הנאשם סיים 12 שנים לימוד, התנדב לשירות קרבי בצה"ל, עם סיום השירות הצבאי עבד ואז ביצע עבירה יחד עם קרוב משפחה ונדון למאסר. עם שחרורו ממאסר החל לעבוד עם קרוב משפחה. אchio המנוח ניסה להשכנן שלום בכפר ולמנוע ביצוע פשע, אולם ניסיון זה עלה לו בחיו והוא נרצח. בנסיבות בהן הנאשם ישב ברכב ובמושב האחורי ישבה בתו הקטנה של המנוח. בתוצאת מהיריו באחיו, אף הנאשם נפצע. בגין הרצח הוגש כתב אישום בבית משפט המחוזי בחיפה, הנאשם נכלל בראשימת עדי ההתביעה והדבר גרם לכך שהוא מאויים. יתרה מזאת, ביום בו הנאשם היה להעיד בתיק הרצח, הוא הותקף בתא המעצר באופן שנשברה לו אכבע וכן אරובת העין ולמעשה עדותנו נמנעה. ב"כ הנאשם הוסיף כי הנאשם שווה כמנה במעצר והגם שהוא נמצא בהפרדה נוכח היותו מאויים, הוא משתמש כאסיר תומך (הוצאה תעודת הערכה). כן הדגיש כי תנאי מעצר קשים יותר מתנאי מאסר, קל וחומר כשהנายน מוציא בהפרדה.

ב"כ הנאשם הגיע מכתב מראש המועצה המקומית ג'דידה-מכר, ממנו ביקש ללמידה על סיכוי שיקום, מסמכים המלמדים על מצבה הרפואי של הנאשם וביקש לגוזר את עונשו של הנאשם בהתאם המתחם שהוצע, להשתפק בתיקוחת המעצר ולהפעיל את המאסר המותנה בחופף.

ב"כ הנאשם אף הוא הפנה לפסיקה לתמוך עתירתו.

3. **ה הנאשם** ביקש שבית המשפט יעזור לו ואמר שהוא רוצה להשתחרר, להקים משפחה ולהתחליל חיים חדשים.

מתמחם העונש ההולם

4. בתיקון מס' 113 לחוק העונשין, התשע"ב - 2012 נקבע כי ככל, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין התשל"ז 1977 (להלן: "**החוק**"). עקרון זה פורש בפסקת בית המשפט העליון עקרון הגמול (ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל** (5.8.13)).

5. **אשר לחומרת העבירה** - לא אחת נקבע בפסקה כי בעבירות נשק טמון פוטנציאלי הרסני, שכן לרוב עבירות אלה מבוצעות כדי לאפשר ביצוע של עבירות אחרות. לדעון הלב, ניסיון החיים מלמד כי נשק אשר מוחזק על ידי מי שאינו מושחה להחזיקו, משמש על פי רוב לפעילויות עבריינית, העוללה לסכן עובי או רוחת תמיימים. הנשך אף עשוי למצוא דרכו למפגעים למיניהם ופגיעהו עלולה להיות הרת אסון. ההסתמה שהלה בעבירות נשק בשנים האחרונות וזמןנותם של

כל הנשך, מערערם את הסדר החברתי ופוגעים בתחומי הביטחון האישי של אזרחיה המדינה. כך לדוגמה נקבע בע"פ 10/6294 **אלקיעאן ואח' נ' מדינת ישראל** (13.2.2011):

"**כפי שנפסק לא אחת, החזקה של כל נשך על ידי אדם שאינו מושעה בכך, בפרט כאשר מדובר בנשך מוכן לפעולה, יש בה פוטנציאלי להוביל לתוצאות קשות, וזאת גם מקום שבו הנשך מוחזק, לכארה, למטרות "הגנה עצמית" בלבד. המיצאות השוררת בארץ, המתבטאת בזמןותו של נשך חם, שיש עימיו פוטנציאלי להסלת האלים העבריניית, מחייבת מתן ביטוי עוני הולם והחמרה ברמת הענישה. יש לעשות כן עוד בטרם יעשה באקדח שימוש קטלני, באמצעות הרחת המחזיק בו מן החברה לפרק זמן והעברת מסר מרתק באמצעות עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל".**

(ראו גם ע"פ 7502/12 **בסאם כויס נ' מדינת ישראל** (3.6.25); ע"פ 13/6989 **פרח נ' מדינת ישראל** (25.02.14); ע"פ 761/07 **מדינת ישראל נ' אדרי** (22.02.07)).

6. אשר למדיניות הענישה - ברוח הדברים האמורים, נקבע כי יש להחמיר בעונשייהם של המחזיקים כל נשך שלא כדין, אף כאשר מדובר למי שעברו הפלילי נקי ובמי שיש לו נסיבות אישיות שבמקרים אחרים היו מביאות להקללה בעונש. בית המשפט העליון חזר ופסק כי בעבירות נשך יש ליתן משקל מרכזי לאינטראס הציבורי המחייב ענישה מחמורה ומרתיעה בשל החומרה יותר הנלויה לעבירות אלה ושל הסיכון ממשי לשלום הציבור הטמון בהן (ראה למשל ע"פ 11/5604 נאסר נ' מ"י (5.10.11); ע"פ 12/6985 **כאמל נפאעה אחמד נ' מדינת ישראל** (13.03.17); ע"פ 11/5120 בילאל שתוויי נ' מדינת ישראל (12.12.11); ע"פ 11/2251 ג'מאן נ' מדינת ישראל (11.10.26); ע"פ 11/2368 ג'מאן נפאע נ' מדינת ישראל (11.12.04); וע"פ 14/5681 מדינת ישראל נ' מוחמד טאטור (1.12.15)).

עם זאת - עיון בפסקת בתי המשפט מלמד כי קשת הענישה בעבירות בנשך רחבה היא ותלויה בנסיבותיו ובנסיבותיו הייחודיים של המקירה הקונקרטי, אשר כל מקירה נבחן על-פי נסיבותיו. כך למשל, ניתן משקל למניע שעומד מאחורי החזקת הנשך ומScar קיימים הבדלים בענישה שנגזרת על כל נאשם ונואשם. כי כך, לא קל למצוא מקרים שנסיבותיהם זהות לנסיבות בהן עסקין. אביא להלן מקרים דומים, תוך שניר לי כי נסיבות חלקם חמורות מנסיבות המקירה דן.

בע"פ 14/5681 **מדינת ישראל נ' מוחמד טאטור** (1.2.15) נדון עניינו של נאשם שהחזיק בחזרו אקדח ובו כדור חי במצב "הensus". במהלך מעצרו הנתגנד הנאשם וניסה לבנות. הנאשם הורשע על פי הودאות ובית המשפט המחייב קבע **מתחם שנו בין 10-36 חודשי מאסר בפועל**, ברם בסופו של יום סטה ממתחם העונש מחמת שיקולו שיקום (משיב נורמטיבי, התחרט והביע נוכנות להשתתף בתכנית של מחלקת הרוחה בכפרו) וגורע על הנאשם 6 חודשים מאסר בעבודות שירות. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט העליון קיבל את הערכור והעמיד את עונשו של הנאשם על **8 חודשים מאסר בפועל**, באשרו את מתחם העונש שקבע בית המשפט המחייב.

ברע"פ 11/5545 **כאמל מהאג'נה נ' מ"י** (9.7.12) דובר בנאשם שהחזיק מתחת למושב הנהג במכונית אקדח מסווג FN ובו מחסנית שהכילה 7 כדורי אקדח 9 מ"מ. בכיס מעילו של הנאשם נתפסו 13 כדורי אקדח 9 מ"מ נוספים וכן נקבע כי הוא החזיק בנשך לאחר שאחיו נרצח. בית המשפט המחייב גזר על הנאשם 3.5 שנות מאסר, אולם ערעורו של

הנאשם על חומרת העונש התקבל. בית המשפט העליון עמד על חומרת העבירות, אולם קבע כי הנאשם אדם נורטטבי, עובד לפרנסתו, וכישלונו החד-פערمي אינו מצדיק מסר לשנים ארוכות כל-כך ולכן גזר עליו **12 חודשים מאסר בפועל**.

בע"פ 11/5604 **nidal naser v' medinat yisrael** (5.10.11) דובר בנאשם שהחזק בabitu אקדמי ברטה 9 מ"מ קצר ומחסנית ובה 8 כדורים. בית המשפט המחייב גזר עליו **12 חודשים מאסר בפועל**, לצד עונשים נלוויים וערעוו של הנאשם על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון, אשר קבע כי האיזונים שעריך בית המשפט המחייב (תקסוק החובי, עבר פלילי שאינו מכוביד, התנדבותם בקהילה, נטילת אחריות לצד חומרת העבירה), נכונים הם.

בע"פ 13-53396-06-06 **zoubi v' m'** (29.10.29) דובר בנאשם שהחזק בחדרו אקדמי מסווג "סמיית אנדר ווסון" 9 מ"מ, מחסנית ובה 13 כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ, שתי שקיות ניילון ובהן בסך הכל 25 כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ ו קופסה ובה 50 כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 8-16 חודשים מאסר בפועל וגזר על הנאשם 10 חודשים. בית המשפט המחייב קיבל את ערעורו הנאשם על חומרת העונש והגם שקבע כי המתחם שקבע בית משפט השלום צר מדי, בסופו של דבר גזר על הנאשם **7 חודשים מאסר בפועל**.

בת"פ (מחוזי חיפה) 14-553-06-06 **medinat yisrael v' agbaria** (18.9.14) דובר בשני נאים צעירים שהחזיקו ברכב בו נסעו שני אקדחים ומחסניות. בית המשפט המחייב קבע כי מדובר בעבירות במדרג שאין גובה, כי מתחם הענישה נע בין **6 חודשים עבודה שירות שלוש שנים מאסר בפועל** וגזר על הנאשם **שישה חודשים שישה חודשים עבודה שירות**.

בת"פ (ח') 16-11-69049-11-06 **m' v' shmar** (14.8.17) דובר בנאשם שהחזק בשידה בחדר השינהabitu אקדמי ברטה בקוטר 9 מ"מ ומחסנית עם תחמושת תאומת, אקדח "יריחו" בקוטר 9 מ"מ ושתי מחסניות מלאות בתחמושת. כן החזיק בכספתabitu 3 מחסניות ו קופסה ובה 37 כדורים בקוטר 9 מ"מ. הנאשם טען כי אקדח הברטה שיר לחנתנו שעבד בחברת שמירה ולגביו אקדח הירחו טען כי בארץ מוצאו (קולומביה) היה לו רישיון לאקדח, היה נהוג להחזיק באקדח כהגנה עצמית והוא לא סבר שבארץ הדבר אסור. הנאשם הורשע על פי הודהתו ובית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם** נע בין **4-20 חודשים מאסר בפועל** וגזר על הנאשם **6 חודשים מאסר בעבודות שירות**, מאסר על תנאי וקנס.

(ראו גם ת"פ (ח') 12-05-12-59661-05-05 **m' v' agbaria** (28.5.14); ת"פ (ח') 14-04-17-17066-17 **m' v' maravna** (נitet על ידי ביום 15.1.2015); ת"פ (ח') 16-01-16-16834-01-16 **m' v' chilil** (נitet על ידי ביום 17.4.1.17); ת"פ (ח') 16-06-12826-12-15 **m' v' cabha** (נitet על ידי ביום 21.1.16); ת"פ (ח') 16-04-46417-16-15 **m' v' girbaan** (29.6.16)).

7. אשר לנסיבות ביצוע העבירה - כפי שנקבע בהכרעת הדיון, הנאשם החזיק באקדחabitu אמוני, ברוח שבין הקיר למזגן בחדר השינה של האם. מהראיות עולה כי האקדח בצד ממקום הימצאו, באופן שניינן היה להבחן בו ובנסיבות איני סבורה כי מדובר בעבירה שבוצעה תוך תחכם רב. עם זאת, עסוקין באקדח טען במחסנית ובתוכה 13 כדורי תחמושת 9 מ"מ. בכך יש מושום נסיבת לחומרה.

8. אשר לטענת הנאשם בדבר החזקת הנשק לשם הגנה עצמית - ראשית, הנאשם כפר בהחזקת האקדח כפירה

מוחלטת ולכן טענתו כי החזק בו לצורכי הגנה עצמית תמורה, בלשון המטה. שנית, עיון בפסקה מלמד כי בתי המשפט ביכרו את השיקול של פוטנציאלי המסוכנות והגנה על האינטרס הציבורי על פני השיקול של הצורך בהגנה עצמית. דוגמא לכך נמצאת בע"פ 1505/14 **אחמד לידאו נ' מדינת ישראל** (4.11.14), שם נקבע:

"החזקת של כל נשק על ידי מי שאינו מושחה בכך יש בה פוטנציאלי להוביל להסלמה חמורה ולתוצאות קשות של כל אירוע בו יהיה מעורב אותו נושא נשק, וזאת אף מקום שהנשך מוחזק אך למטרות 'הגנה עצמית בלבד'."

אף בע"פ 5785/05 **פואז ענברסקי נ' מדינת ישראל** (5.11.05) נקבע:

"אין להצדיק מעשים של חזקה בלתי חוקית של נשק, גם אם הנשך נרכש לצורכי הגנה עצמית. הנאשם הנואם לא היה רשאי לרכוש נשק וכדרוי אקדמי, שלא כדין, ולא ניתן להתייחס בסлучנות למעשה מעין זה וזאת כדי למנוע פריצת גדר ולגרום לתופעה בה אנשים יחזיקו בכלי נשק באורך בלתי חוקי, כל אימת שיחשו מפני אדם אחר. המציגות הבתוונית בארץ מחייבת החמרה בעבירות אלו, שכן הנשך יכול להתגלל לידיים ערביניות או עיניות."

אף בת"פ (מחוזי חיפה) 59804-01-17 **מדינת ישראל נ' עוזר** (18.6.17), אליו הפנה ב"כ הנאשם, חרף התרשםותו של בית המשפט כי הנאשם היה מאויים, נקבע מתחם שנע בין 12-36 חודשים מסר בפועל ונגזרו על הנאשם 15 חודשים מסר בפועל, לצד עונשים נלוויים (דובר בגין שהורשע על פי הودאותו בחזקת אקדח ושני תתי-מקלע מאולתרים, שתי מחסניות תואמות לתתי המקלע המאולתרים, וכן אקדח 9 מ"מ ומחסנית תואמת, בשני מועדים שונים, ברכבו).

9. אם לסכם את מכלול השיקולים שהובאו לעיל - חומרת העבירה, נסיבות ביצועה, מדיניות הענישה הנוהגתomidת אשמו של הנאשם, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם האירוע בתיק דן נע בין 14-6 חודשים מסר בפועל.

השיקולים לקביעת עונשו של הנאשם

10. מלאכת הענישה מלאכה אינדיבידואלית היא ויש לאזן את השיקולים לחומרה עם הנسبות אותן ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם. אין צורך להזכיר מלים על כך שככל מקרה צריך להידן לגופה של העבריה ולגוף של העבריין ולענין זה די אם אפנה לדברי השופטת דורנר בע"פ 5106/99 **abbo ניג'ימה נ' מדינת ישראל** שם נקבע:

"ענישת ערביינים אינה עניין מכני ולא ראוי להטיל גזר דין לפי תעריפים. בוגדר שיקול הדעת הרחב שמוענק לשופטים בשיטتنا שבה החוק קובע עונש מירבי, על השופטים מוטל לקבוע את העונש ההולם לנאים האינדיבידואליים העומדים בפניהם".

גישה בסיסית זו לא השתנתה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשיין.

11. בעניינו, יש לשקל **לחומרה** את עברו הפלילי של הנאשם (ע/1). עברו של הנאשם כולל 2 הרשעות, אחת מהן בגין עבירות נשק, סחיטה באוימים וטיפול בלתי זהיר בחומררי נפץ. בגין אותן עבירותណן הנאשם למסר בפועל בגין

36 חודשים, לצד מאסר מותנה בן 12 חודשים (ע/2). אותו מאסר מותנה הינו בר הפעלה בתיק דן ודומה כי קיומו לא הרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות בנשך.

לקולא יש לשקל את נסיבותו האישיות של הנאשם כפי שבאו לידי ביטוי מפי בא כוחו ומהמסמכים שהוגשו לי ובעיקר את רצח אחיו לנגד עינוי, גם שайн בעובדה זו כדי להצדיק את ביצוע העבירה בה הורשע. כן יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה "אסיר תומך". נתון זה מצביע על מאפיינים חיוביים אצל הנאשם ועל נוכנותו לתروم לאחרים ולראיה - הנאשם קיבל תעודה הערכה על תפקידו זה.

סוף דבר

בהתיחס במלול השיקולים שפורטו לעיל, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים.
- ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 12 החודשים שהוטל על הנאשם בבית המשפט המחויז' בחיפה בתיק 13-16599-04-0 בօpun ש-8 חודשים מתוכו ירוצו במצטבר למאסר שהוטל בתיק זה ו-4 חודשים ירוצו בחופף לו.

סה"כ ירצה הנאשם 16 חודשים מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו - 8.1.17.

- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים למשך 3 שנים וה坦אי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין, על חלופותו.
- ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורה.
- הकנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 25.2.18.

המוցאים - נשק, מחסנית וכדרים - יושמדו בחלוף המועד להגשת הערעור.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

